

Тихоставська неповна середня загальноосвітня школа

« Миколай прийшов на україну »

Класний керівник: Кудлай Лариса Борисівна

2016-2017 р.

Пізнавально – розважальна програма до Дня Святого Миколая

МЕТА ПРОГРАМИ:

розширювати знання вихованців про традиції української народу, а саме про свято Святого Миколая; спонукати до відродження святкування зимового свята; організація змістовного дозвілля вихованців; створення атмосфери доброзичливості і творчості в дитячому колективі.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

1. Господиня.
2. Капосниця.

- дві лозинки,
- дві сніжки, зроблені з вати.

Реквізити для казки
«Незвичайні пригоди»:

- призи,
- кошик з солодкими подарунками.

(До кабінету входить Господиня з подарунками і звертається до дітей).

Господиня: добрий день любі діти! Сьогодні завітала я до вас, щоб привітати всіх зі святом Святого Миколая. Адже свято Святого Миколая люблять всі?

(Діти відповідають).

Це свято овіяне особливим теплом і радістю. І всі діти з нетерпінням чекають, коли прийде Святий Миколай, щоб подарувати свої пречудові гостинці. А хто з вас, дорогі дітки, може розповісти про це свято, про Святого Миколая?

(Господиня спілкується з дітьми, а далі розповідає коротко про свято Святого Миколая).

Ви знаєте, діти, що найбільше щастя в житті — це робити добро! Тому, я хочу вам повідати дуже цікаву легенду.

Легенда про Святого Миколая

Колись дуже давно в одній заможній родині ріс маленький хлопчик — Миколай. Він був дуже добрим, тихим та чуйним хлопчиком, горнувся до бідних та нужденних людей. Робив добро, не чекаючи на подяку і славу. І щиро молився і просив у Господа справедливості, миру, добра, милосердя.

Після того, як померли його батьки продав маєток і роздав гроші бідним, а сам став священиком. Своїми молитвами зцілював, охороняв від напастей. Був покровителем подорожніх у путі, а також усіх тварин — диких і свійських. А головне — всім серцем любив дітей і кожному хотів подарувати бодай крапельку своєї любові.

З особливим шануванням завжди в Україні відзначали свято Миколая. Напередодні 19 грудня хлопці, один з яких був переодягнений Миколаєм, обходили двори з піснею «Ой, хто, хто Миколая любить» і роздавали подарунки дітям (цукерки, горішки тощо), а неслухняним залишали різку як перестрогу на майбутнє.

(Звучить фонограма пісні «Ой, хто, хто Миколая любить»).

Кажуть, що в ніч можна почути срібні дзвіночки — то на санчатах їде Святий Миколай.

(За дверима чути, як дзвенить дзвіночок. До кабінету забігає Капосниця з різочками і лякає всіх).

Капосниця: Ага, не очікували, що я завітаю до вас на свято. А я для вас приготувала різочки-лозиночки, тому що ви неслухняні. Напевно, батькам не допомагаєте, погано навчаєтесь, бешкетуєте, один з одним не дружите, ображаєте? Так?

Господиня: Ні, ні, ні... ти, Капосниця, помиляєшся, наші дітки найкращі — не жадібні, добрі та дружні, вони займаються творчістю, беруть участь у конкурсах і завжди перемагають. Тому лозини прибережи для себе.

Капосниця: Якщо так, я зараз подивлюся, які ви розумні, творчі, кмітливі, а головне — дружні...

Господиня: Ми зараз тобі доведемо, що тут зібралися дуже розумні дітки. Зараз я вам прочитаю вірш, а ваше завдання закінчити його. Отже розпочинаймо...

Порошинки білі нам лоскочуть ... (щічки),

Вдягнемо тепленькі, гарні ... (рукавички).

Підемо на зустріч свята ... (Миколая),

Все навкруг велично, весело ... (співає).

Чудо, чудо ... (Миколай),

Нас зі святом ... (привітай),
Бо усі радіють ... (люди),
Ллється ... (пісня) скрізь і всюди,
Чудом називають у дитини очі,
сонце на ... (світанку), місяць серед ... (ночі).
Навчи, Миколаю, як нам гідно жити,
Всім бажати ... (щастя), серцем не черствіти.
(Вірш О.Собко).

Капосниця: Я... я... я вмію теж розповідати вірші, отак!

Всім роблю я капості,
Із великою радістю.
Знаю, що й ви, малята,
Не тільки, любите бешкетувати,
А й у різні ігри грати...

Господиня: Так, Капосниця, якщо хочеш отримати сьогодні подаруночок — солодкі цукерочки та залишитися у нас на святі, потрібно трошки виправитися, стати чемною, доброю, вихованою і трохи пограти з нашими дітками.

Капосниця: Що ж, трохи розважимося? А для цього потрібно дві команди по 4 учасника, ставайте по різні боки, в мене є лозинки, які я принесла вам. Та дві сніжки, які зараз потрібно буде перемістити з одного краю до іншого, хто швидше це зробить, той і переможе.

(Проводиться командна гра. Після чого відбувається нагородження дітей).

Господиня: Що, Капосниця? Переконалася, які ми дружні, розумні та кмітливі, тому виховувати ми зараз будемо тебе.

(Господиня бере різочки в руки).

Капосниця: Ой, ой, ... Відпустіть мене, я більше шкоди та капості не буду робити. Змилюйтеся! Я ж тільки пожартувати хотіла.

Господиня: От як відгадаєш мої загадки, може, і відпустимо, а як ні, то різочками дамо тобі...

Капосниця: Добре, загадуйте.

Господиня: Впаде в воду — розпливеться, впаде з неба — не розіб'ється. Що це?

Капосниця: Що це? Що це?.. Ага, згадала, згадала, це сніг.

Господиня: А цю, точно не відгадаєш: крута гора, що не крок, то й нора.

Капосниця: А я знаю, а я знаю, це замет снігу.

Господиня: Добре, ми тебе відпустимо, але за однієї умови: зараз ми з дітьми створимо казку, а твоє завдання допомогти нам роздати ролі і одягнути костюми. Завдання: мімікою, жестами обіграти свої ролі і зміст.

Ця історія — передноворічна казка, яка була, а може, її зовсім не було. То ж слухайте і дивіться. І вирішуйте самі.

Казка «Незвичайна пригода»

Дійові особи: Дерево, Сорока, Поросятко, Вовк, Заєць, Капосниця, Янголятко.

У Києві на Лисій горі росло дерево. На його гіллі сиділа Сорока і постійно скреготала, розказуючи останні новини. Під Деревом любило гуляти маленьке руденьке Поросятко. Тут настав вечір і Поросятко, поласувавши жолудями, вирішило лягти спати під Дерево. Тут зненацька з'явився Вовк, який завжди вночі приходив до цього дерева і починав вити. Жив під Лисою горою і Заєць, котрий дуже любив пострибати навколо дерева. А у самісіньку північ вистрибнула Капосниця і почала танцювати і визивати нечисту силу, тут усі і перелякалися. Дуб перший почав махати своїми гілками. Від цього Сорока впала з гілки прямо на Порося, яке підскочило та побігло, а Вовк за ним, Капосниця приєдналася, і тут таке почалось... Але ж сталося чудо: Святий Миколай побачив, що відбувається, і послав на землю свого помічника Янголятка. Хутко Янголятко прилетіло на допомогу, нарешті Капосниця злякалася і втекла, звірі зраділи та почали танцювати.

Капосниця: Дуже, дуже гарна казка. Та мені вже час. З вами мені було добре, хай вам щастить, бувайте здоровенькі.

Господиня: Ми переконались, що гарячі серця і міцна дружба можуть творити справді справжні дива. А всі дивовижні казки закінчуються щасливим кінцем, як сталося і у наших героїв.

Святий, щедрий Миколай

Йде щороку в рідний край,

В кожную хату, в кожен дім і несе дарунки всім.

А цей подарунок Святий Миколай передав вам з найкращими побажаннями.

(Господиня дарує дітям кошик з солодощами).

Хай ваші серця завжди будуть енергійними і життєрадісними! Слухайтеся батьків, добре навчайтеся та допомагайте один одному. До побачення!

